

DOM

Afsagt den 11. juni 2008 af Retten i Århus, 10. afdeling, i sag

SS 10.922/2008

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

CPR nr. (Født 1983)

Adresse 1

8700 Horsens

Tiltalte 2

CPR nr. (Født 1982)

Adresse 2

By 1

Tiltalte 3

CPR nr. (Født 1984)

Ukendt Adresse

Tiltalen og parternes påstande

Tiltalte 1

Tiltalte 2

Tiltalte 3

er ved anklageskrift af 5. marts 2008 tiltalt for overtrædelse af

1.

Tiltalte 2

straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, for vold i gentagelsestilfælde ved den 8. december 2007 ca. kl. 19.30 på Adresse 3 By 2, at have slået Forurettede 1 i ansigtet med knyttet hånd.

2.

Tiltalte 1

Tiltalte 2

Tiltalte 3

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og frihedsberøvelse efter straffelovens § 261, stk. 2, ved i tidsrummet fra den 13. december 2007 ca. kl. 20.00 til den 14. december 2007 ca. kl. 1.30 på Adresse 4 By 2, i forening og efter fælles forudgående aftale ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold samt ved den i situationen liggende trussel om vold samt ved

anvendelse af frihedsberøvelse for vindings skyld, at have frataget i

Forurettede 2 diverse effekter, herunder to mobiltelefoner, to bærbare computere, et tv, et surround-lydanlæg mærke Philips, flere CD'er og flere DVD-film, pung, kontanter, dankort og benzinkort, idet de tiltalte ankom til forurettedes bopæl, hvor en eller flere af de tiltalte uden varsel flere gange sparkede og slog forurettede, ligesom en eller flere af de tiltalte fratog forurettede de ovennævnte effekter og læssede dem i **Tiltalte 2's** **Forurettede 2** bil, ligesom en eller flere af de tiltalte tvang **Forurettede 2** til at udlevere sit Visa-kort og benzinkort ligesom en eller flere af de tiltalte under trussel om, at forurettede ellers ikke ville overleve det eller lignende udtalelse tvang forurettede til at oplyse pinkoderne til disse betalingskort, hvorefter de tiltalte blandt andet ved trusler på livet samt med en skruetrækker samt den i situationen liggende trussel om vold tvang **Forurettede 2** **Forurettede 2** til at følge med i **Tiltalte 2's** bil, hvorefter de tiltalte sammen med forurettede kørte til en hæveautomat i **By 2**, hvor en af de tiltalte hævede 2.200 kr. fra forurettedes Visa-kort ved brug af rette kode, hvilket pengebeløb de tiltalte delte mellem sig ligesom en eller flere af de tiltalte tankede benzin på **Tiltalte 2's** bil ved hjælp af benzinkortet ligesom de tiltalte efterfølgende tvang **Forurettede 2** med på en køretur til Horsens og tilbage til forurettedes bopæl i **By 2** igen, hvorefter forurettede blev placeret i en sofa, hvor en af de tiltalte slog forurettede i hovedet med en rørtang og en hammer,

3.

Tiltalte 2

våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 10, ved den 19. december 2007 på **Adresse 5** **By 3** at have besiddet en strømpistol,

4.

Tiltalte 1

Tiltalte 3

røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 1. januar 2008 ca. kl. 17.15 på **Adresse 6** Horsens i forening og efter fælles forudgående aftale og i forening med flere ukendte medgerningsmænd ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, at have frataget **Forurettede 3** **Forurettede 3** en mobiltelefon og ca. 3000 kr., idet en af de tiltalte ringede til forurettede eller dennes arbejdsgiver og lokkede forurettede til gemingsstedet som pizzabud ved at foregive, at de tiltalte ville bestille pizzaer, hvorefter de tiltalte slog og sparkede forurettede i ansigtet og på kroppen ligesom de fratog ham penge og mobiltelefon.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at de tiltalte dømmes i over-

ensstemmelse med anklageskriftet.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om følgende sanktioner:

Tiltalte 2 dømmes til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap, jf. straffelovens § 68, 2. pkt. Der fastsættes ikke længstetid for foranstaltningen, jf. § 68a, stk. 2.

Tiltalte 1 idømmes fællesstraf af fængsel i 4½ år.

Tiltalte 3 idømmes fællesstraf af fængsel i 5 år.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at **Tiltalte 3** udvises af Danmark i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, jf. stk. 1, og at **Tiltalte 1** udvises af Danmark i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltalte 2 har erkendt sig skyldig i alle tre forhold, i forhold 2 dog muligt med visse mindre ændringer

Tiltalte 2 har frafaldet behandling af sagen mod ham som nævningesag og har meddelt samtykke til sagens behandling som domsmandssag, jf. retsplejelovens § 687, jf. § 686, stk. 4.

De tiltalte **Tiltalte 3** og **Tiltalte 1** har begge nægtet sig skyldige og påstået frifindelse for påstanden om udvisning.

Tiltalte 2's forsvarer har påstået **Tiltalte 2** dømt i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1 og 3, og delvist i forhold 2, jf. tiltaltes forklaring. Han har principalt påstået **Tiltalte 2** frifundet for straf, jf. straffelovens § 16, og subsidiært en betinget dom med vilkår om ophold og alkoholbehandling som anbefalet i mentalerklæringen.

Tiltalte 1's forsvarer har påstået frifindelse. For det tilfælde at tiltalte findes skyldig, bør straffen ikke overstige fængsel i 1 år 8 måneder, og reststraffen i henhold til prøveløsladelsen bør ikke udløses.

Tiltalte 3's forsvarer har påstået frifindelse, subsidiært en mildere sanktion end påstået af anklagemyndigheden.

Oplysningerne i sagen

Sagen er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 5. marts 2008.

Der er under sagen afgivet forklaringer af de tiltalte og af vidnerne.

Forurettede 1 Forurettede 2 Vidne 1 Vidne 2
 og Forurettede 3

Forklaringerne er gengivet således i retsbogen:

Retsbogen for den 20. december 2007 (grundlovsforhør vedrørende Tiltalte 2):

"...

Sigtede forklarede, at det er rigtigt, at han sammen med to andre personer kørte rundt med Forurettede 2 om aftenen/natten til den 14. december 2007 og at han har transporteret nogle effekter i bilen tilhørende F2. Han blev tvunget til det af to de andre. Han slog kun F2 én gang, og det var i selvforsvar. Han slog F2 i ansigtet med knyttet hånd. Han har ikke slået ham med en skruetrækker. De to personer, der truede sigtede til at deltage, hedder Tiltalte 3 og T1. Han kender ikke deres efternavne eller deres adresser. Han ved dog, at Tiltalte 3 bor i Område 1 og T1 bor i Horsens. Han har forklaret nærmere herom til politiet. Han ved ikke, hvorfor han blev truet. Han tog ude til F2 den 13. december og de ringede efter en som hedder F1. F1 er en af F2's venner. Grunden til at sigtede tog ud til F2 var, at sigtedes søster og dennes mand dagen før havde været udsat for en episode på Cafe 1 i By 1 hvor F2's kone, P1, var kommet hen til sigtedes søster, havde lagt sin hånd på hendes skulder og sagt "Jeg skal nok finde dig". Sigtede ringede til F2 og bad om at få en forklaring, og F2 sagde, at han kunne komme ud til ham, så de kunne snakke om det. Sigtede sagde, at han ikke havde noget benzin til bilen, men F2 lovede ham 150 kr. til benzin. Han kørte derefter ud til F2 og de snakkede stille og roligt. De ringede til F1 fordi F2 sagde at det var F1's kæreste, som havde sat nogle rygter i gang. F1 kom, og de sad herefter alle tre og fik en øl og snakkede stille og roligt om tingene. Pludselig ringede det på døren. Udenfor stod Tiltalte 3 og T1. F1 gik i samme øjeblik. Sigtede vidste ikke, at Tiltalte 3 og T1 ville komme. Han havde vist nok nævnt truslerne mod hans søster overfor en af dem, men den pågældende havde sagt, at han skulle lade det være. Tiltalte 3 og T1 ville købe hash af F2. De ville købe to plader hash á 100 gram. F2 havde ikke så meget og ringede til en ven for at skaffe noget mere, men den pågældende havde ikke noget. T3 og T1 blev sure, og begyndte at true F2 og sagde, at de skulle have hans hash og penge. Han hørte ikke, hvad F2 svarede. Han sagde til T3 og T1, at de skulle holde ham udenfor, og at han ikke ville blandes ind i noget, fordi det bare ville gå ud over hans søster. Han fik besked på at holde sin kæft. F2's pung lå på bordet. T1 åbnede pungen og tog nogle penge og et kreditkort og et benzinkort. Han tror, at T1 tog ca. 800 kr., men ved det ikke. Der lå en pinkodehusker ved hævekortet. T1 spurgte om koden, hvorefter F2 fortalte, at det var de øverste 4 tal. F2 var bange og turde ikke andet. Derefter ville T3 have F2's fjernsyn og en computer og nogle højttalere med. Nøglen til T3's

Forurettede 2 (F2)

Tiltalte 1 (T1)

Forurettede 1 (F1)

Person 1 (P1)

Tiltalte 3 (T3)

og T1's bil var blevet væk i F2's rod, og de sagde, at tingene skulle ud i sigtedes bil. Han sagde, at det ville han ikke have, men de fastholdt, at det skulle de. Selv om han protesterede, blev fjernsynet og computeren og de andre ting lagt ud i hans bil. Han ved, at det blandt andet drejede sig om en computer med højttalere, som lå i en taske. Han ved ikke, om der var to computere. Da tingene var blevet lagt ud i hans bil, gik de ind igen for at finde nøglen til T3's og T1's bil. T3 og T1 gik ovenpå for at lede, mens sigtede ledte nedenunder. Sigtede kiggede ved en reol, da han hørte noget bag sig og vendte sig om. I det samme slog F2 ham med en hammer i hovedet. Han fik hammeren vristet ud af F2's hånd og fik F2 lagt ned, hvorefter han slog ham F2 en gang i ansigtet med knyttet hånd. Han handlede i selvforsvar. Derefter løb han ud til sin bil med blodet strømmende fra hovedet og begyndte at køre. Da han kom rundt om hjørnet, så han, at T3 og T1 var kommet ud. De stod og var ved at brække deres bil op, for at det skulle se ud som om, den var stjålet. Han bebrejdede dem at de ikke havde hjulpet ham, da han blev slået med hammeren, og skældte dem ud. Herefter kørte han fra stedet. Han kørte op til sin storesøster, der efterfølgende sørgede for, at han kom på skadestuen.

Sigtede forklarede videre, at T3 og T1, da F2's ting var blevet lagt ud i sigtedes bil og før sigtede blev slået med hammeren, sagde til F2 at de ville have F2's penge i banken og at F2 skulle tage med dem til Horsens. T3 og T1 tvang sigtede til at køre dem til Horsens, for han ville ikke med. De kørte i sigtedes bil med sigtede som fører. T3 og F2 sad på bagsædet, og T1 sad på passagersædet foran. De kørte først til By 2 til en hæveautomat ved Brugsen, hvor T1 hævdede F2's penge i hæveautomaten. De kørte derfra over til OK-tanken. Sigtede spurgte F2 om han måtte tanke for 150 kr. benzin på F2's kort. F2 sagde, at det var i orden. Sigtede var lige så bange som F2. Han ved ikke, om F2 kunne se, at han ikke var i ledtog med T3 og T1. Sigtede tankede benzin for 150 kr. og ville herefter køre hjem, men T3 og T1 forlangte at han kørte videre til Horsens, fordi nogle af tingene skulle afleveres i Horsens ved T1. Det endte med at de kørte ind på en tankstation, hvor T1 købte en hotdog, hvorefter de kørte tilbage for at lede efter nøglen til T3 og T1's bil. Det var da de kom tilbage og begyndte at lede efter bilnøglen, at han fik en hammer i hovedet. Han ved ikke, hvorfor F2 slog ham med hammeren. T3 og T1 optrådte meget truende overfor F2 og slog F2 ca. midt i forløbet. Det var nok ikke direkte et slag, men T1 skubbede F2 tilbage i sengen og sagde, at han skulle lægge sig til at sove.

Han troede som sagt, at T3 og T1 ledte efter bilnøglen ovenpå, da han forlod huset. Han havde ikke set dem gå udenfor. Han følte sig truet, da T3 og T1 sagde, at han skulle gøre, som de sagde, og at han skulle holde sin kæft. Han havde ca. en måneds tid før nægtet at låne sin bil ud til dem, hvorefter T1 havde slået ham to gange i ansigtet med flad hånd.

Grunden til, at **F2's** ting blev fundet hjemme hos sigtede var, at **T3** og **T1** havde sagt, at han skulle tage tingene med hjem til Silkeborg, og at de ville komme og hente tingene dagen efter. De kom imidlertid ikke, fordi de skulle til København. Han turde ikke skaffe sig af med tingene, idet han så ville få tæsk.

Det er korrekt, at han efterfølgende og senest den 18. december har benyttet **F2's** benzinkort. Han fik sit eget kort den 18. december, og siden har han ikke brugt **F2's**

Foreholdt det signalement som **F2** har givet af de to andre, bilag 2, side 3, forklarede sigtede, at hverken **T3** eller **T1** bliver kaldt "**K1**". **T1** er sigøjner og **T3** er vist nok fra Sri Lanka, men bortset fra det, passer signalementet.

Kaldenavn 1 (K1)

Anklageren dokumenterede fra bilag 2 (**F2's** forklaring).

Sigtede fastholdt sin egen forklaring. Det passer ikke, at han var den aggressive og at det var ham, der tog **F2's** penge og **F2's** mobiltelefoner. Sigtede fik en af **F2's** mobiltelefoner af **T3**, da de kom udenfor, og tog den med hjem til Silkeborg. Han har ikke selv brugt telefonen, men det har hans kæreste, fordi der ikke var mere strøm på hendes egen. Han så ingen papirer på de ting, de bar ud i hans bil. Han hjalp med at slæbe tingene ud i bilen, fordi de andre tvang ham til det. Det var ikke ham, der truede **F2** til at tage med i bilen, og han truede ikke **F2** med en skruetrækker. Det passer heller ikke, at det var ham, der hævede pengene ved Brugsen i **By 2** og at han gav de andre 800 kr. hver. Der var ingen snak om at tingene skulle afsættes, og han kender ikke noget til nogen "klub". **T1** sagde bare, at tingene skulle køres hjem til **T1** selv i Horsens. Der blev ikke snakket om at køre til Viborg og han gøkkede ikke **F2** oveni hovedet med en rørtang.

Han ved ikke, hvorfor **F2** har forklaret som beskrevet. Han flygtede, fordi **F2** havde slået ham med hammeren. **F2** var pisse fuld.

...

Sigtede fastholdt at det var **T3** og **T1**, som var med. Ingen af de to arbejder i et pizzeria.

Han kender ikke **F2** men ved bare hvem han er. Han ved ikke, hvad **F2** lever af, men **F2** tager stoffer og drikker øl. **F2** og han havde drukket øl i en times tid, da **T3** og **T1** kom. **F2** var godt snalret i forvejen. De nåede aldrig helt til Horsens, for **T1** sagde pludselig at de skulle køre tilbage til **F2** for at lede videre efter bilnøglen. Bilen var en, **T3** og **T1** havde lånt, og den skulle afleveres til den person, de havde lånt den af. Han blev beordret til at køre og til at vende tilbage til lejligheden i **By 2**

Han vil tro, at **F2** slog ham med hammeren, fordi **F2** troede, at han var i ledtog med de to andre.

Den 18. december blev han truet pr. sms af en, der hedder **Person 2**. Han ved ikke, hvem **Person 2** er, men det må være en, **F2** kender.

...

Han ringede til **Person 2's** nummer og spurgte **Person 2** hvorfor hun havde sendt sms'en. **Person 2** sagde, at det kunne han selv regne ud, og at det var på grund af alt det med **F2**. Han har ikke hørt fra **T3** og **T1**, men gider heller ikke at have noget med dem at gøre.

...

Sigtede fastholdt at han fik lov til at tanke for 150 kr. Han kan ikke forklare, hvorfor der ifølge udskriften fra OK benzin er tanket 38 liter ved **By 2** Super for 381,26 kr. den 14. december 2007 kl. 00.37. Han tankede, fordi der ikke var mere benzin på bilen og de andre sagde, at han skulle køre til Horsens.

...

På forsvarerens forespørgsel erklærede sigtede, at han gerne vil mentalundersøges, hvis det bliver relevant.

...

Sigtede forklarede supplerende, at han på vej væk i bilen så at **F2** hoppede ud af vinduet og jagtede **T3** og **T1** med en hammer. Hvad der herefter skete ved han ikke.

..."

Retsbogen for den 23. april 2008:

"...

Tiltalte 2 erklærede sig villig til at afgive forklaring og forklarede vedrørende forhold 1, at det er rigtigt. Han kender **F1** gennem sin storesøster. Han og **F1** havde en uoverensstemmelse, fordi **F1** og hans kæreste havde sagt en masse grimt om tiltalte overfor tiltaltes søster. Han rettede henvendelse til **F1** på hans adresse den pågældende dag for at tale med ham om tingene. Han måtte imidlertid ikke komme ind, og det var derfor han slog **F1** i hovedet med knytnæve. Han kan ikke sige, om det var et hårdt slag, men tror det. Han gik derfra med det samme.

Vedrørende forhold 2 oplæste anklageren med forsvarernes tiltræden tiltaltes forklaring ifølge retsbogen for grundlovsforhøret den 20. december 2007.

Tiltalte 2 forklarede supplerende hertil, at det var ham, der hævede pengene i automaterne. Han har ikke slået **F2** med en rørtang eller en hammer. Han fik den følgende dag at vide, at **F2** havde jagtet de medtiltalte, men han ved ikke om det er rigtigt, idet han da havde forladt stedet. Det var de to medtiltalte, der var med ham hos **F2** den omhandlede aften. Han kender **T3** kaldet **K2** "OK godt". Han

kender ikke **T1** så godt. **F1** var der også på et tidspunkt. Tiltalte havde den pågældende aften, inden han var hos **F2** spist hos sin lillesøster, **Person 3 (P3)**. Det var ikke hos hans storesøster **Vidne 1 (V1)** men **V1** og hendes mand **Vidne 2** var også hos **P3**. De medtiltalte var ikke hos **P3**. Mens tiltalte var hos **P3** ringede **F2**. Han var ophidset og bad tiltalte komme. **F2** sagde, at tiltalte kunne tanke benzin på **F2's** kort. De medtiltalte var der ikke, da han kom ud til **F2**. Han sms'ede med dem, mens han var hos **F2**. De medtiltalte kom senere derud efter hash. Det var ikke meningen, de skulle røve **F2**. Tiltalte blev først klar over, at de ville komme ud til **F2** 10 minutter før de var der. De sad alle i stuen og snakkede. Tiltalte rejste sig og slog **F2** i hovedet, så han fik en flænge under øjet. Det var, fordi **F2** nægtede at have truet tiltaltes søster. De havde på det tidspunkt siddet der i ca. en halv time. Han slog med knytnæve. Der var ikke nogen ubehagelig stemning forud for slaget. Da han havde slået **F2** satte han sig i sofaen igen. 3-4 minutter efter begyndte de medtiltalte at true **F2** og sagde, at de ville have penge og hash. Tiltalte fik at vide af dem, at han skulle tage **F2's** TV og højttalere. Det var begge de medtiltalte, der sagde det. De var sure over, at **F2** ikke havde noget hash og truede **F2** med, at han ikke ville overleve, hvis de ikke fik penge og hash. Der var ikke nogen skruetrækker fremme. Så vidt tiltalte husker, var der ingen, der slog eller sparkede **F2**. Den eneste vold, der var mod **F2** på det tidspunkt, var tiltaltes knytnæveslag. Senere på aftenen slog **F2** tiltalte i hovedet med en hammer, hvorefter tiltalte vristede hammeren fra ham og slog **F2** med den. Dette og knytnæveslaget var den eneste vold, **F2** blev udsat for af tiltalte. Han så ikke, om andre slog **F2**. Tiltalte begyndte at samle ting sammen og læsse dem ud i sin bil. Tingene kom i tiltaltes bil, fordi de medtiltalte havde mistet nøglen til den bil, de var kørende i. De medtiltalte bar også effekter ud i tiltaltes bil. De var bagefter ude at køre i tiltaltes bil. **F2** skulle med i bilen. Tiltalte ved ikke hvorfor. De medtiltalte sagde bare, at **F2** skulle køre med. **F2** turde nok ikke sige, at han ikke ville. **F2** oplyste koden til sit benzinkort, da tiltalte tankede bilen. **F2** blev siddende i bilen. Tiltalte beholdt efterfølgende benzinkortet. Han ved ikke, hvorfor han beholdt det. **F2** fortalte også pinkoden til sit dankort, da de var ude for at hæve penge. De medtiltalte sagde til **F2** at han skulle give dem koden, og det gjorde han. **F2** følte sig nok truet på grund af det, der tidligere var sket. **F2** var jo blevet slået og truet. Tiltalte kunne se, at **F2** var meget bange. Tiltalte ved ikke, om de medtiltalte havde slået **F2**. **F2** sad bag i bilen sammen med **T3**. **T1** sad foran på passagersædet. **F2** kunne sagtens være smuttet, hvis han ville, men tiltalte tror ikke, han turde. De vidste jo, hvor han boede. Det lå ligesom i luften. De kørte hen til en fyr i Horsens, der skulle have en ekstranøgle til **T1's** bil, men han var ikke hjemme, og de kørte derfor tilbage til **By 2**. De delte alle tre pengene, der var blevet hævet. De kom tilbage til **F2's** bopæl, hvor de begyndte at lede efter nøglen til **T1's** bil, fordi det var en lånt bil. Det var på det tidspunkt, tiltalte fik en hammer i hovedet. **T3** og **T1** brugte andre navne den aften, men tiltalte husker ikke

hvilke. Med det samme de var kommet, sagde de til tiltalte, at han skulle kalde dem andre navne. Tiltalte anede ikke da uråd. De medtiltalte var kommet i en lånt bil, og det var derfor nødvendigt, at de fandt bilnøglen. Senere brød de medtiltalte bilen op, for at få bilen til at se ud, som om den var brugsstjålet. Det er rigtigt, at politiet fandt **F2's** ting på tiltaltes bopæl. Han havde fået besked på at opbevare effekterne til dagen efter, hvor de medtiltalte ville komme og hente dem, men de kom ikke. Han erkender røveri, frihedsberøvelse og to slag i alt. Han havde fået lov af **F2** til at bruge benzinkortet én gang. Det er rigtigt, at de tog de ting, der står i anklageskriftet. Han har ikke slået med en rørtang og nægter også slag med en hammer. Han har ikke set de andre slå - kun true. Det sluttede, da tiltalte med blod i hovedet efter at være blevet slået med hammeren, forlod stedet. Han kørte over til sin storesøster bagefter. Da han kørte, passerede han de medtiltalte, der stod ved deres bil. Han var sur over, at de ikke havde hjulpet ham. Han har erkendt og afgivet forklaring om de medtiltaltes rolle, fordi han ikke vil stå alene med det. Han er bange for de to andre, men vil ikke stå med det hele selv. Det er rigtigt, som der står i retsbogen fra grundlovsforhøret.

Adspurgt af sin forsvarer forklarede tiltalte, at DVD-filmene og CD'erne blev efterladt i **F2's** lejlighed i en sort sæk. De tog tv, mobiltelefoner, 1 eller 2 PC'ere og et højttalersæt. Effekterne blev lagt i bilen og taget med derfra.

Adspurgt af advokat Klausen forklarede tiltalte, at han var hos **F2** da de medtiltalte kom. Han var hos **F2** på grund af uoverensstemmelserne mellem tiltalte og **F1** vedrørende tiltaltes søster. Han sms'ede med de medtiltalte og oplyste, at man kunne købe hash hos **F2**. Det var **T3** der havde spurgt til hash. Han ved ikke, hvem der fandt på, at de skulle tage **F2's** ting. Det var ikke tiltalte. **T1** og **T3** hentede ikke tingene hos tiltalte dagen efter, fordi de skulle til København. **T3** kom ud til **F2** for at købe hash. Tiltalte kan ikke huske, hvem der slæbte hvad ud i bilen. De medtiltalte fortalte tiltalte, hvilke ting, der skulle tages med. Han tænkte ikke på at køre tingene tilbage til **F2**. Han er sikker på, at de alle tre bar ting ud i bilen, også **T3**. Han kan ikke sige, hvem der tog hvad. Tiltalte bar fjernsynet. De medtiltalte bar de andre ting.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 3, at der er rigtigt. Han skulle ikke bruge strømpistolen til noget, men havde den bare.

...

T3 forklarede vedrørende forhold 2, at han kender **T1**. De har kendt hinanden i mange år. Han kender **Tiltalte 2 (T2)** rimelig godt. Han har ikke haft konflikter med **T2** eller **T1**. Han kan ikke umiddelbart nærmere huske, hvad han lavede

den 13.-14. december. Han kom hjem fra arbejde og havde brug for noget hash. **T2** skrev til tiltalte, at han kunne skaffe hash. **T2** kom senere og hentede tiltalte, og de kørte til **By 2**. Han husker ikke adressen. Han spurgte **T2** om han ville hente hashen, idet tiltalte ikke kendte **F2** og derfor ikke ville med ind i lejligheden. Han har aldrig set **F2** og kender ham ikke. Da de kom ud til adressen, gik **T2** ind for at hente hashen. Tiltalte ville herefter gerne hjem igen og afslog at gå med ind for at få en øl. **T2** gik ind, og tiltalte ventede udenfor døren på parkeringspladsen. **T2** var derinde i 20-30 minutter. Han hørte, de råbte derinde. Han kunne ikke høre, hvad det handlede om. Han stod bare og ventede. **T2** kom senere med hash til tiltalte. Han tror, han fik 5-6 gram. **T2** kom alene ud. **T1** var ikke med. Han havde talt med **T1** tidligere på dagen. **T2** kørte tiltalte hjem, og de sagde farvel umiddelbart efter. Han så ikke **T1** senere den nat. Han har ingen bemærkninger til **T2's** forklaring. Han kan ikke forklare, hvorfor **T2** forklarer, som han gør. Han kan ikke huske, at han har fået en sms fra **T1** den nat.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 4, at han nægter sig skyldig. Nytårsaften var han sammen med familien. Senere på aftenen var han sammen med **T1** i Horsens, hvor de mødtes på diskotek Crazy Daisy. Nogle udlændinge, som han ikke kendte, fløj på tiltalte uden grund. Hans kammerater var kommet op at skændes med dem, og han ville stoppe det. Han tror **T1** var der på det tidspunkt. Han kendte ikke udlændingene. Han kender ikke forurettede. Han har en kæreste i Horsens, der bor på **Adresse 7**. Hans bror har været dørmand på Crazy Daisy.

Anklageren dokumenterede fra forhold 5, bilag 8, sidste side (ransagningsrapport) sammenholdt med bilag 12 og 15, side 2, sidste afsnit vedrørende en mobiltelefon fundet hos tiltalte under en ransagning. Tiltalte forklarede hertil, at han ingen kommentarer har til det dokumenterede.

Anklageren dokumenterede fra forhold 15, bilag 29, (fotos fra Crazy Daisy). Tiltalte forklarede hertil, at det ikke er ham på foto 1. Han kan ikke se, at det er **T1** på foto 2, men det er det nok. På foto 3 bliver tiltalte ført ned af trappen. På foto 4 ses **T1** i hvid skjorte. Tiltalte ved ikke, hvem manden, der sparker ud, er. Han kan ikke se sig selv på foto 6. Han kender ingen af personerne i konflikten på fotoet.

T1 forklarede vedrørende forhold 2, at han ikke kender **T2** og aldrig har set ham før. Han kender medtiltalte **T3** og har gjort det i et par år. Han kender ikke **F2** eller adressen i **By 2**. Han var ikke sammen med **T3** den omhandlede aften. Han har nok været hos en pige den aften. Det er han næsten sikker på. Han var ikke i **By 2** den aften. Han synes **T2's** forklaring er langt ude. Han forstår ikke, hvorfor **T2** nævner ham, eller hvor **T2** kender ham fra. Han kender ikke noget til et røveri. Det siger ham slet ikke noget.

Tiltalte forklarede vedrørende forhold 4, at han kom til Crazy Daisy nytårsnat. Han var sammen med sine venner. Han var stiv den aften. Han ledte efter sin ekskæreste. Der var rigtig mange mennesker. Pludselig kom en fyr og spurgte, hvor tiltalte var fra. Han svarede, at han var fra Prag. Fyren skubbede til tiltalte, der skubbede tilbage. Personen slog nu tiltalte flere gange, og der var pludselig 3-4 fyre, der slog og hoppede på tiltalte. Han slog igen i selvforsvar. Dørmanden stod lige over for tiltalte og så det, men gjorde ikke noget. Tiltalte kendte ikke dem, der var indblandet. Han kender ikke **F3**. **██████████**. Det er rigtigt, at han er på nogle af billederne fra diskoteket.

Forurettede 3 (F3)

Foreholdt fotos i bilag 29 forklarede tiltalte, at det er ham i hvid skjorte på billede 1. Han kender ikke den anden person ved siden af. Det er tiltalte på foto 2 på vej ned af trappen. Personen bag tiltalte er dørmanden. Han kender ikke de andre. Han er på billede 3 sammen med **T3**. Han kender ikke ham, der sparker på billede 4, men det var ham, der startede det hele. På foto 6 er det tiltalte, der er ved at slå ud. Han kender ikke fyren, som han var ved at slå. Han kender ikke noget til et røveri dagen efter nytårsaften. Han forstår det ikke. Han slog en fyr nytårsaften. Han så ikke fyren dagen efter. Han lå dagen efter med tømmermænd. Dagen efter nytårsaften mødte han ingen af dem, som han havde været i konflikt med nytårsaften. Det er rigtigt, at han sendte en sms til **T3** den omhandlede dag, hvor han bad **T3** ringe og oplyste, at han havde talt med politiet. Han sendte sms'en, fordi han og **T3** er gode venner og skriver dagligt til hinanden. Han skrev, at det var vigtigt, for at **T3** skulle ringe tilbage med det samme. Han var blevet ringet op af politiet, men troede først, at det var gas. Det viste sig ikke at være tilfældet, idet det var politiet, der ville have ham til afhøring.

Adspurgt af sin forsvarer forklarede **T1** at politiet virkelig havde ringet til ham den 1. januar 2008. Han skiftede kort, men de blev ved med at ringe. Han ville fortælle **T3** om det. Han havde da arbejde på en metalfabrik i Horsens. Et pizzeria på **Vej 1** i Århus siger ham ikke noget. Han har aldrig arbejdet på et pizzeria. Han blev smidt ud fra diskoteket nytårsaften. Der kom politi til stede. Han tog herefter til Århus og festede videre på Den Sidste Cafe blandt andet sammen med **T3**. De kørte til Århus i **T3's** brors bil. Det er en sort Golf. **T3's** bror har arbejdet på Crazy Daisy. Hans bil var parkeret tæt på diskoteket. Da tiltalte var færdig med at feste, lagde han sig til at sove. Han havde det dårligt.

F1 ... forklarede vedrørende forhold 1, at han blev slået med knyttet hånd i ansigtet af **T2**, der kom over og sagde, at hans søster havde fortalt ham noget. **T2** var rasende. Vidnet blev ramt i højre side af ansigtet og fik skadet sine tænder. Han gik først til læge et stykke tid efter. Han har fået tænderne filet. Hans næse blev skæv, men det ordnede han selv.

...

Vidnet forklarede vedrørende forhold 2, at han den pågældende aften besøgte

te [F2] [T2] var der også. De fik en snak om, hvad der var sket i forhold 1. Det foregik stille og roligt. De fik på en måde redet trådene ud. To andre personer kom ud til [F2] en halv time eller tre kvarter efter, at vidnet var kommet. De bankede på, og [F2] lukkede dem ind. De spurgte efter [T2]. Vidnet kendte dem ikke. De kom ind og satte sig i sofaen. Han hilste på dem og forlod stedet lidt efter nok ved 20.30-21.00-tiden. Stemningen var god nok. Han sad der måske i et kvarter, mens de to andre var der. En af dem sagde til vidnet, at han kunne komme til Gellerup og feste, hvis han havde lyst. Han genkender den ene af de to personer, som personen i midten i retten i dag. Vidnet udpegede [T3] som denne person. Vidnet har ikke set den anden person, hverken før eller siden. Den anden person var kraftig af bygning, 1,75 m høj og kortklippet. Han ved ikke om pågældende er til stede i retten i dag. Vidnets opmærksomhed blev henledt på [T1] hvortil vidnet forklarede, at han ikke kan kende ham i dag. Hvis han var den anden person, der var hos [F2] den omhandlede aften, er han siden blevet klippet. Vidnet forlod stedet og gik hjem. Senere samme nat kom [F2] over til vidnet. Det var mellem kl. 2 og 3. Vidnet lå og sov, da [F2] kom. Vidnets kæreste [Person 2] åbnede for [F2]. [F2] var meget forslået og havde blod i hele ansigtet og i håret. [F2] fortalte, at han var blevet kørt rundt i en bil. [Person 2] var med [F2] på hospitalet.

Adspurgt af advokat Lind Pedersen forklarede vidnet, at de to personer, der kom til [F2's] lejlighed, ikke sagde, hvad de skulle. [T3] spurgte på et tidspunkt, om de havde en fed.

...

[F2] ... forklarede vedrørende forhold 2, at han var hjemme den omhandlede aften. Han fik besøg af [T2]. Vidnet havde ringet efter [T2] fordi [T2] havde brækket næsen på en kammerat til vidnet. Vidnet mente, [T2] og kammeraten skulle finde ud af det som voksne mennesker. Kammeraten er [F1]. Vidnet kender kun [T2] via [F1]. [F1] kom senere end [T2]. De snakkede i 15-20 minutter, og vidnet syntes, [T2] var en flink fyr. De snakkede også om en mobiltelefon. Det foregik stille og roligt. [F1] var bange. [F1] og [T2] drak nogle øl sammen. Vidnet ved ikke hvor mange. Vidnet drak ikke selv. Da [F1] skulle til at gå efter ½-1 time, ringede det på døren. Vidnet gik ud for at åbne. Der stod to udlændinge, der spurgte efter [T2]. Vidnet har udpeget de to personer på fotos hos politiet. Vidnet havde ikke set dem før. Den ene havde fuldskæg. Den anden var så vidt vidnet kunne skønne somalier og meget tynd. Vidnet har efterfølgende fundet ud af, at den tynde af fyrene alligevel ikke er somalier. Vidnet sagde, at [T2] var der. Ham med fuldskæg blev kaldt [Navn 1]. Den tynde blev kaldt noget andet, som vidnet ikke husker i dag. Vidnet havde set ham med skæg før inde i byen. De var ikke hans venner. Det lød, som om de to ville have fat i [T2] der bare var der, for at blive gode venner med [F1]. [F1]

gik samtidig med, at de to udlændinge kom, og vidnet var ude ved døren og gav ham et knus til farvel. Vidnet kan herefter ikke huske mere, før han igen sad i sin sofa i stuen. De andre rodede rundt i hele hans hjem. Vidnet kan ikke huske, hvordan de to udlændinge kom ind i stuen, hvor T2 sad i sofaen. Vidnet kan huske, han lukkede døren, og at han vågnede op inde i sofaen. De rodede alle tre i vidnets skuffer og skabe. Han spurgte, hvad de lavede, men fik så flere bank. Han må have fået bank på vej fra døren og ind til sofaen. Vidnet var ikke påvirket af noget som helst den aften. Han kan ikke sige, hvad der er sket på hans vej ind til sofaen. Da han vågnede op i sofaen, havde han meget ondt oven i hovedet. De tog hans datters Ipad. De var alle tre inde i stuen og rodede alle tre i vidnets ting. De pillede TV'et og computeren fra. De tog det, de kunne bruge, og hældte resten ud på gulvet. Det var mest den tykke af udlændingene med skægget, der gav T2 ordrer. I hvert fald var det ham, T2 spillede sej over for. Vidnet besvimele i alt fire gange og kan derfor ikke fortælle alt. Det var mest T2, der tog tingene. De sagde til vidnet, at han var en "fucking narkoman" og ville have penge. Vidnet blev kørt ned i 2006 og har i den anledning fået i alt ca. 250.000 kr. i erstatning. På et tidspunkt fandt T2 papirerne vedrørende erstatningen, herunder kopi af checks. De spurgte nu vidnet efter pengene. Han måtte ikke rejse sig op. T2 slog ham, hver gang han rejste sig. Han havde et skoastryk i hovedet bagefter, men han kan ikke huske, hvordan han har fået det. T2 slog vidnet, hver gang vidnet vågnede. T2 slog med knytnæve. Politiet har fortalt, at det var ikke T2's sko, vidnet havde astryk af i hovedet. Han kan ikke huske, at han blev sparket i hovedet. Han husker ikke, at han blev slået af udlændingene, men kan ikke være sikker på det. Han kan ikke huske, om han blev truet inde i lejligheden. Han var bange. Det var ligesom at se en film. Han har aldrig været så bange før. Det var vanvittigt. Det foregik over lang tid. De truede med at beholde ham i weekenden for at få fat i hans penge. T2 skulle ligesom vise sig overfor udlændingene. Han ved ikke, om T2 skyldte dem penge. De tog alle tre nogle af vidnets ting. De tog TV, computer og to mobiltelefoner. De tog også vidnets pung og en sparebøsse. Der var 1.600-1.800 kr. i hans pung. Der var ca. 2.000 kr. i mønter i sparebøssen. T2 tog pungen. De tog alle tre mønterne fra sparebøssen. Når de bukkede sig ned, kunne han se, at de tabte mønter ud af lommerne alle tre. Sparebøssen var tom bagefter. Tingene blev båret ud i T2's bil af dem alle tre. De to udlændinge så T2 slå vidnet, hver gang han forsøgte at rejse sig. Den tynde sagde til T2: "Stop nu, du slår ham ihjel", hvorefter T2 stoppede. Den anden sagde ikke noget. De så begge to, at T2 slog vidnet både før og efter tingene var blevet båret ud i bilen. Mens T2 slog vidnet, sad de to andre og snakkede. Han skulle give dem koden til sit dankort. Han ville egentlig ikke, men blev tvunget til det. Det var T2, der sagde, at han skulle give dem koden, og at vidnet skulle med til banken. De sagde, at hvis koden ikke passede, ville vidnet blive slået ihjel. De var de to udlændinge, der startede med at nævne muligheden for, at vidnet havde oplyst forkert kode. De krævede også koden til vidnets benzinkort. De skulle ud at køre, for at sælge vidnets TV og to computere. Han ved ikke, hvem der havde adressen, hvor tingene skulle sælges. Han kom med ud i bilen. De skulle i banken. Det var

derfor, vidnet var med. De talte alle tre om, at de skulle i banken for at hæve penge. Han var med i bilen, fordi han var tvunget til det. Han har en brækket ryg og skulder. De sagde: "Hvis du ikke følger med, ved du selv, hvad der sker". Han troede, han fik lov at gå, hvis koderne virkede. De havde en skruetrækker, som T2 truede ham med til at tage med i bilen. T2 sagde: "Løber du, skal du bare vide at du dør". De to andre hørte det. Han gik hen til bilen mellem de to udlændinge. De to udlændinge hørte T2's trusler. Vidnet kom ind på bagsædet. Den tynde sad også på bagsædet. Den tykke og T2 sad foran. Der var kun to døre i bilen, så vidnet kunne ikke komme ud. De ville hæve vidnets penge. Den tykke med skægget kendte en adresse i Horsens, hvor vidnets ting skulle sælges, men der var ingen hjemme. De var andre steder, men vidnet kan ikke sige hvor. Det var mørkt. Bilen blev tanket, inden de kørte. Han måtte give koden til sit benzinkort til T2. De to andre hørte det. Det var T2, der tankede. Det var også T2, der hævede penge på vidnets dankort. Vidnet så ikke, da der blev hævet anden gang. T2 viste pengene frem mod bilen og satte tommelfingeren i vejret. De fik 800 kr. hver. Udlændingen på bagsædet ville give sin andel af pengene tilbage til vidnet, men den tykke så det og tog pengene. Vidnet blev ikke slået inde i bilen. Vidnet kunne ikke være kommet ud af bilen på noget tidspunkt. De kørte mellem 1½ og 2 timer. Køreturen sluttede hjemme hos vidnet. De ville da tømme resten af huset. Vidnet husker ikke, hvem der sagde det. Da de kom hjem til vidnet igen, gik alle de tre med ind i vidnets hjem. De blev ved med at sige, de ville have pengene fra erstatningen. Vidnet sagde, pengene var i banken. Det var T2, der talte om pengene. Vidnet kunne ikke høre, hvad de snakkede om indbyrdes. Den tykke sagde: "Du skal blive siddende, ellers dør du. Den tynde truede ikke på noget tidspunkt. Han sagde, at vidnet skulle passe på, fordi de to andre var skøre i hovedet. Den tynde sagde også, at han ikke ville være med, men var nødt til det. Det fortsatte nu som inden køreturen. Vidnet kan ikke huske, om det kun var T2, der slog. Han blev slået af T2 med en hjemmelavet kniv til at hugge grene med, som vidnet har. Vidnet fik en rørtang i hovedet af T2, fordi vidnet ikke kunne finde ud af at stjæle en bil. Da der var gået 6 timer, rejste vidnet sig og sagde til T2, at de lige så godt kunne slå ham ihjel, hvorefter T2 slog vidnet i hovedet et par gange med en hammer. T2 råbte på de andre om hjælp. Hammeren ramte også T2 i hovedet, fordi vidnet efter, han var blevet slået med hammeren, fik skubbet hammeren ind i hovedet på T2. Vidnet talte i telefon med sin mor på et tidspunkt. Han kunne ikke fortælle hende, hvad der skete, fordi han havde en kniv for halsen. Han måtte bare sige ja og nej og farvel. Det var T2, der holdt kniven. T2 hoppede på telefonen bagefter og klippede ledningen over. De to andre holdt øje med vidnet fra sofaen imens. Vidnet troede de to andre var ovenpå, da det med hammeren skete, men de var åbenbart udenfor for at brække deres egen bil op. Det hele sluttede ved, at vidnet hoppede ud af vinduet. Han kunne ikke benytte terrassedøren, da de havde brækket håndtaget af. Han kan ikke huske, hvem der gjorde det. De to andre havde tabt nøglen til deres bil og var derfor ved at bryde ind i den. Vidnet så, at T2 løb hen til dem. Vidnet ved ikke, hvorfor T2 gjorde det mod vidnet. Vidnet tror, at det var for at få penge. Det var først da

T2 fandt papirerne vedrørende vidnets erstatning, at tingene tog fart. Vidnet var også bange for de to udlændinge, idet han er klar over, at udlændinge stikker eller skyder. Han ville ikke kunne klare de tre på én gang. Han oplevede det som om de tre var sammen om det. **T2** ændrede sig pludselig, da de to andre kom. Vidnet var ikke bange for den tynde, idet han faktisk var flink over for vidnet.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 2, side 3, husker vidnet ikke, at han har forklaret som anført, at **T2** talte med de to andre og pludselig gav vidnet en knytnæve i ansigtet. Vidnet havde været på hospitalet og havde fået krisehjælp inden afhøringen.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 26, side 1, hvorefter vidnet fornemmede, at **T2** tog ting, som blev udpeget, fordi han skyldte udlændingene penge, bekræftede vidnet denne forklaring. Det var, som om den tykke i starten udpegede de ting, **T2** skulle tage. Det var, som om **T2** skyldte dem penge. Den tykke sagde, at de selvfølgelig skulle tage TV og PC.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 43, side 2, 4. afsnit, hvorefter vidnet har forklaret, at han blev truet af **T2** og A til at udlevere koderne, forklarede vidnet, at han i dag ikke kan huske, om de var to om at true vidnet til at oplyse koderne, men **T2** gjorde i hvert fald. Den tynde har ikke rørt vidnet. Det er han sikker på. Han kan ikke sige, om den tykke har slået. Videre foreholdt, at han har forklaret, at A slog vidnet to gange, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han har forklaret, at han blev slået af andre end **T2**. Han husker nu, at den tykke slog ham et par gange, men det var ikke noget i forhold til det, **T2** gjorde. Det var i starten af forløbet. Den tynde så det og sagde, at han havde advaret vidnet om, at de var tossede i hovedet. Den tynde var med til at bære ting ud i bilen. Den tynde havde også mønter fra sparebøssen. Han så ikke, hvordan den tynde fik dem i lommen. Den tykke slog kun to gange. De skader, der fremgår af politiattesten, stammer alle fra den omhandlede aften.

Adspurgt af advokat Garlik Jensen forklarede vidnet, at det i starten var hans opfattelse, at de to andre ville have fat i **T2**. Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 26, forklarede vidnet, at han følte at **T2** skulle vise sig over for de to andre.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 43, side 3, hvorefter vidnet har forklaret, at **T2** slog, når A gav tegn, forklarede vidnet, det i starten var sådan, at den tykke gav **T2** tegn til at slå vidnet. Senere var det ikke nødvendigt, at der blev givet **T2** tegn til at slå. Det med hammeren skete da vidnet vågnede og så, at **T2** havde vidnets datters Ipod i baglommen. Vidnet råbte da til **T2**, at de blev nødt til at slå ham ihjel. **T2** råbte på de andre efter hjælp. Han troede, de andre da var ovenpå. Der var da 5 meter mellem vidnet og **T2**. **T2** hoppede i hovedet på vidnet og ikke omvendt. Vid-

net angreb ikke **T2**. De skader, som **T2** fik, må stamme fra, at han har banket vidnet i fem timer.

Adspurgt af advokat Klausen forklarede vidnet, at hammeren også ramte **T2** som tidligere forklaret.

Adspurgt af advokat Lind Pedersen forklarede vidnet, at den tykke slog vidnet to gange, efter at **T2** slog vidnet første gang. Det er rigtigt, at han ikke under den første afhøring hos politiet fortalte, at den tykke havde slået. Han var da sur og bitter og fortalte kun om den, der havde slået mest. Han har ikke selv anmeldt forholdet. Han tror, at den tykke kom fra Iran/Irak. Han var knap 40 eller måske lidt yngre og havde fuldskæg. Det var et ordentligt fuldskæg. Han var lavere end 173 cm og karseklippet. Håret var mørkt. Han havde lysebrune sko og en lysebrun jakke på. Vidnet husker ikke noget nærmere om hans bukser. De to andre havde joggingbukser på ligesom vidnet selv.

På ny foreholdt fra sin forklaring til politiet ifølge bilag 2, side 3, hvorefter vidnet har forklaret, at den tykke havde joggingtøj på, forklarede vidnet, at han ikke har sagt, at den tykke havde joggingtøj på, men at de alle tre havde det samme tøj på. Den tykke blev kaldt **Navn 1**. Han har hørt, han er en farlig mand. Han tror, han har hørt, at han arbejder på et pizzeria i Århus. Det har vidnet hørt fra det miljø, som vidnet kom i for 10 år siden. Efter køreturen fik han én med en rørtang inde i lejligheden. Da var de to udlændinge der endnu. De gik lige efter og inden det med hammeren. Han så de løb, da han hoppede ud af vinduet. Han troede, de var ved at stjæle hans naboens bil og troede først, det var ældre mennesker, der stod ved bilen. Det var først bagefter han tænkte over, at de to personer kunne være den tykke og den tynde. Han blev senere tilkaldt til en forevisning af fotos hos politiet. Han kunne ikke udpege de to udlændinge.

...

Anklageren dokumenterede fra forhold 2, bilag 23 (politiattest). Vidnet bekræftede at have fået de skader, der fremgår heraf. Han har fået rettet næsen.

Adspurgt af bistandsadvokaten forklarede vidnet, at han går til behandling, hos psykolog og læge. Han bliver behandlet mest for det psykiske. Han ved ikke hvor lang tid, han skal gå til behandling. Han er fortsat sygemeldt. Han har fået 23.000 kr. af Codan efter fradrag af selvrisiko på 2.000 kr. Hans erstatningskrav er ikke gjort endeligt op. Han har ikke fået erstattet de hævede beløb. Der blev hævet i alt 4.200 kr. Der blev hævet 2.400 kr. første gang og et yderligere beløb senere. OK Benzin har sat kravet vedrørende benzinkortet i bero.

...

Vidnet blev bedt om at se på **T3**. Vidnet forklarede, at han genkender ham som identisk med den tynde.

Vidnet blev bedt om at se på **T1**. Vidnet forklarede, at han ikke

kan genkende ham som gerningsmand, da han ikke har skæg.

██████ T1 ██████ forklarede at han ikke har haft fuldkæg. Han har haft skæg på hagen.

...

Foreholdt foto i forhold 5, bilag 35 (foto af ██████ T1 ██████) forklarede ██████ T1 ██████ at det er den type skæg, han har haft.

...

██████ V1 ██████ ... forklarede vedrørende forhold 2, at hun er ██████ T2's ██████ søster. Hun kender de medtiltalte ██████ T3 ██████ og ██████ T1 ██████ gennem sin bror. De medtiltalte har besøgt hende sammen med ██████ T2 ██████ 3- 4 gange. Hun kan genkende dem i retten i dag. Besøgene var før jul. Der har ikke været konflikter mellem de tre tiltalte. Den 13. december 2007 om aftenen havde hun besøg af ██████ T2 ██████. De skulle spise sammen. Vidnets mand og en veninde var der også. ██████ T2 ██████ kom ved 17.30-tiden. Senere ringede det på, og de medtiltalte stod udenfor. De kom selvfølgelig ind for at snakke. De var ikke med til at spise. Hun tror, de var i bil, men hun er ikke sikker. Hun ved ikke, om det i givet fald var deres egen bil. De blev der indtil ca. kl. 20. ██████ T2 ██████ og de medtiltalte var blevet inviteret over til ██████ F2 ██████ og ██████ P1 ██████. Vidnet kender ikke anledningen. Vidnet kender ██████ F2 ██████ særdeles godt. De tre tiltalte tog over til ██████ F2 ██████ men hun ved ikke, om de kørte sammen. ██████ T2 ██████ kom tilbage igen ved 02-tiden og sagde, at han havde fået en hammer i hovedet. Hun ved ikke, om ██████ T2 ██████ havde været hos vidnets lillesøster, inden han kom op til vidnet for at spise. Hun er helt sikker på, det var den omhandlede aften, og at ██████ T2 ██████ den nat, hvor han fik en hammer i hovedet, forinden havde spist aftensmad hos vidnet, og at de to andre tiltalte også var hos vidnet den aften. Ved fotofremvisning hos politiet udtog hun ██████ T3 ██████ på et foto. Hun havde lidt svært ved at genkende ██████ T1 ██████.

Foreholdt fra forhold 2, bilag 39, side 6, forklarede vidnet, at hun ikke kunne genkende ██████ T1 ██████ fordi det var et gammelt foto. Hun var ikke i tvivl om ██████ T3 ██████. I dag er hun 200 % sikker på, det er de tiltalte ██████ T3 ██████ og ██████ T1 ██████ der var hos hende den pågældende aften, som hun har forklaret om.

Adspurgt af advokat Garlik Jensen, forklarede vidnet, at der har været nogle uoverensstemmelser mellem ██████ F2's ██████ kone, ██████ P1 ██████ og vidnet. ██████ P1 ██████ truede vidnet, der blev bange og ringede til politiet. Hun er også blevet truet af ██████ P1 ██████ på ██████ Cafe 1 ██████. Hun fortalte det til ██████ T2 ██████. Den pågældende nat kom ██████ T2 ██████ hjem til hende om natten ca. kl. 01.30. Han havde fået hul i hovedet. Han fortalte, at ██████ F2 ██████ havde slået ham i hovedet med en hammer. Han sagde ikke noget, hvorfor det var sket. Det var hendes mand, der kørte ██████ T2 ██████ på skadestuen.

Adspurgt af advokat Klausen forklarede vidnet, at det var den samme dag, hvor de medtiltalte besøgte hende. Det er hun sikker på. Hun så, at de forlod lejligheden alle tre. Hun ved ikke, om de kørte eller gik derfra.

Adspurgt af advokat Lind Pedersen forklarede vidnet, at hun er helt sikker på, at [T1] var med. Hun synes, han i dag i retten ser ud, ligesom han gjorde dengang. Hun husker ikke, om han havde skæg. Han havde ikke fuldskæg. Hun så ikke den bil, som de tiltalte [T3] og [T1] kørte i. Det var mørkt, da de kom.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 39, side 4, hvoraf fremgår, at hun har forklaret, at det var en lyseblå bil, de tiltalte [T3] og [T1] var kørende i, bekræftede vidnet, at hun har sagt som anført til politiet. Bilen så lyseblå ud.

[Vidne 2] ... oplyste, at han er gift med den forrige vidne og er [T2's] svoger. ... Vidnet forklarede vedrørende forhold 2, at han og [T2] har et udmærket forhold til hinanden. [T2] kommer i vidnets hjem. De medtiltalte [T3] og [T1] har nogle gange været i vidnets hjem. De er kommet der via [T2] og har kun været der sammen med ham. De har været der 3-4 gange i alt. Der har ikke været konflikter. [T2] kom på besøg i vidnets hjem den pågældende aften den 13. december. Han spiste med. De to medtiltalte kom lige efter. Der var også en af [V1's] veninder til stede. [T3] spiste med. [T1] gjorde ikke. Han ved ikke, hvordan de var kommet til stedet. Bagefter så han, at de kørte derfra i bil. Hvilken bil ved han ikke. De var der i en halv time til tre kvarter. [T2] tog af sted lidt før de to andre. Vidnet ved ikke, hvad han skulle. De to andre tog af sted 5-10 minutter efter. Han ved ikke, hvor de skulle hen. Senere samme nat ved 01.30-tiden kom [T2] og bankede på. Han blødte fra hovedet, og han snakkede noget om en hammer. Han havde været i [Område 2] hos en, der hedder [F2]. Han sagde ikke noget om, at der havde været andre med. Vidnet kørte ham på skadestuen. Vidnet genkendte [T3] hos politiet. Vidnet var ikke sikker på genkendelsen af [T1] ved fotoforevisningen hos politiet.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 2, bilag 40, side 2, hvorefter vidnet pegede på fotoet af [T1], men oplyste, at han ikke så sådan ud i dag, bekræfter vidnet det anførte. Det var et gammelt billede. Han er sikker på, at den [T1], der var på besøg den aften, er den samme som [T1] i retten i dag.

[F3] ... forklarede, at han har været udsat for et røveri den 1. januar 2008 på [Adresse 6] i Horsens. Han havde været i byen nytårsnat. Han mødte da to personer, som han i dag i retten genkender som de tiltalte [T3] og [T1]. Han mødte dem på diskotek Crazy Daisy

i Horsens, hvor der skete noget. Vidnet var fuld. T1 sagde til vidnets kæreste, at vidnet ville være færdig dagen efter. Vidnet og T1 var oppe at skændes nytårsaften. Han husker det ikke så godt, men tror, at de måske var gået ind i hinanden. Han skændtes ikke med T3. Han kendte ikke de tiltalte. Den følgende dag var han på arbejde i sin søsters pizzeria. Han skulle ud med pizza til Adresse 6. Han kunne ikke finde ud af hvilken etage, da det ikke var anført. Han bankede på til st.th., men det var ikke der. Han prøvede at ringe til det telefonnr., der havde bestilt pizzaerne, men fik ikke fat i nogen. Han gik ud af opgangen. Lige efter sprang de på ham. Han er sikker på, at den ene var T1. De var fire eller fem, der sprang på vidnet. Den ene var en tamil. Det er han sikker på. Han er ikke sikker på, om det var T3, men det kan ikke have været en anden. Han tror, det var 5 personer, der overfaldt ham. De begyndte at slå løs på ham. De slog med knyttet hånd. De ramte ham i ansigtet. Han forsøgte at slippe væk, men faldt til sidst. De slog og sparkede ham alle sammen. Han tror, T1 var den første, der slog. De sagde alt muligt pis til vidnet, blandet andet noget, der henviste til uoverensstemmelserne nytårsaften. Der var en, der sagde: "Nu har vi dig". De tog vidnets taske. Det var en udbringningstaske, som han havde rundt om maven. Der var ca. 2.000 kr. i tasken. Bagefter kunne han ikke finde sin telefon, som han havde i hånden, da overfaldet startede. Han må have tabt den. Han tror ikke, at de tog telefonen. Der var nogen, der fandt telefonen siden. Overfaldet tog ca. 10 minutter, eller sådan føltes det i hvert fald. Det sluttede da han lå på jorden, og de troede, han var besvimet. De kørte mod Århus. Han forsøgte, men kunne ikke følge efter dem. De kørte i en sort Golf. Han noterede sig bilens registreringsnummer, men har glemt det i dag.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 5, bilag 2, side 2, hvoraf fremgår, at han til politiet oplyste et registreringsnummer med Reg. nr. 1, forklarede vidnet, at det godt kan passe. Han har flere gange afleveret pizza til T3's kærestes Adresse 7. De personer, der overfaldt vidnet, havde hue på under overfaldet, men deres ansigter var ikke helt skjult. Han er sikker på, at den ene var tamil og mener, at det var T3. Han kendte ikke T3 fra andet end aflevering af pizzaer på Adresse 7. Han har hørt, at hans bror skulle have været dørmænd på Crazy Daisy. Han har også hørt, at en af personerne skulle bo i Århus.

Vidnet blev foreholdt fra forhold 5, bilag 29, fotos fra diskotek Crazy Daisy nytårsaften. Vidnet forklarede hertil, at det er vidnet, der sparker ud efter T1 på foto 4. Det er T1, der på billedet slår ud efter vidnet. Det var den omtalte konflikt nytårsaften.

Anklageren foreholdt vidnet fra forhold 5, bilag 33. Vidnet bekræftede, at han som deri anført udtog T1 på foto, som en af de personer, der deltog i overfaldet.

Anklageren dokumenterede fra forhold 5, bilag 24 og 25 (politiattest). Vidnet bekræftede at have fået de deri nævnte skader. Han havde hovedpine længe bagefter og var sygemeldt i 8-9 dage.

Foreholdt fra forhold 5, bilag 2a (fotos af vidnet) bekræftede vidnet, at det er ham.

...

Adspurgt af advokat Klausen forklarede vidnet, at han nytårsaften ikke fortalte, at han var pizzabud. [REDACTED] T3 ved, at vidnet er pizzabud, idet vidnet har leveret pizza til ham. Vidnet havde været ude med mange pizzaer den dag og havde pengene derfra i tasken.

Adspurgt af advokat Lind Pedersen forklarede vidnet, at de 400 kr., der var i tasken, var hans egne penge, mens de ca. 1500-1.600 kr. var pizzeriaets. Han har ikke tjekket pizzeriaets andel af beløbet i tasken. [REDACTED] T1 sagde nytårsaften til vidnets kæreste, "Din kæreste er færdig. Han har ikke selv hørt det, men har senere fået det at vide af sin kæreste. Han har ikke fortalt det til politiet. Han kunne genkende [REDACTED] T1 som en af dem, der var med til overfaldet, da [REDACTED] T1 gik ind i bilen efter overfaldet. Han vidste med det samme, at det var [REDACTED] T1. Han kunne se det på ansigtet. Han kunne også kende ham, mens overfaldet stod på.

Foreholdt fra sin forklaring ifølge forhold 5, bilag 22, fastholdt vidnet, at han kunne se, det var [REDACTED] T1. Dem, der overfaldt vidnet, havde ryggen til vidnet, da de løb tilbage til bilen.

..."

Af politiattest vedrørende [REDACTED] F2 fremgår blandt andet, at han blev undersøgt den 14. december 2007 kl. 11.47, at undersøgte angav at være blevet overfaldet i hjemmet den 14. december 2007 kl. 01.00 og sparket og slået mest i ansigt og måske hammerslag mod top-issen. Der er anført følgende objektive fund:

"...

Flere spor af slag i ansigtet.

På top-issen 1½ cm. ringformet hæmatom uden sår.

I ve. tinding større område med hæmatom og flere ringformet kontusioner ingen sår.

Desuden i ve. side af ansigtet fra kind ned på halsen og op over venstre øre og lidt bagved ses nærmest skræbmærker i form af 2-7 cm. lang kontusionsstreger med ca. 8 mm. imellem.

Blodsamling under ve. øje og lille nu lukket sår /rift på toppen af dette.

Brystet: Øm nedadtil i højre siden, men ingen tegn synlige spor. Ingen ribbensbrud.

..."

Af politiattest vedrørende [REDACTED] F3 fremgår, at han blev undersøgt den 1. januar 2008 kl. 19.00 og angav, at skaden var sket samme dag kl. 17.45 ved gentagne slag i ansigtet og herefter slag og spark i ansigtet, på ryggen, i maven og på begge ben og arme. Der er anført følgende objektive

fund:

"...

- 1) Hovedet: 5 x 10 cm stor bule med let hudafskrabning. Over venstre øre en 3 x 5 cm stor bule, over højre øre en 11 x 5 cm stor bule strækkende sig ind over højre øje. 2 cm lang rift ved siden af venstre øre. Ømhed langs kæben.
- 2) Hals: 1½ cm lang rift på højre side af halsen, ca. 2 mm dyb. Ømhed af muskulaturen omkring halshvirvlerne.
- 3) Venstre skulder: 2 cm lang rift, 2 mm bred samt en 5 x 5 cm overfladisk hudafskrabning.
- 4) Ryg: Ømhed af muskulaturen lang ryg og lændehvirvlerne.
- 5) Maven: På højre flanke ses 2 parallelle rifter ca. 2 cm lange og 2 cm brede.
- 6) Venstre arm: Flere hudafskrabninger, overfladiske, mellem 2-3 cm i diameter. 1 cm stor hudafskrabning over håndledet.
- 7) Venstre hånd: Hævelse + misfarvning af muskulaturen under 5. finger. Ømhed sv. t. knoglen herunder. Hudafskrabning af knoerne på 3.-5. finger.
- 8) Højre hånd: Hævelse + misfarvning af muskulaturen under 5. finger. Ømhed sv. t. knoglen.
- 9) Venstre ben: 2 x 3 cm stor hudafskrabning opad på skinnebenet.
- 10) Højre ben: 2 x 3 cm stor hudafskrabning på knæskallen.

"..."

Det fremgår desuden, at det ikke skønnes, at tilskadekomne ville forbigående eller varige mén eller arbejdsudtygtighed.

Af politiattest vedrørende **T2** fremgår, at han blev undersøgt den 14. december 2007 kl. 01.45 og angav, at skaden var sket samme dag kl. 01.15 ved at han var blevet slået i ansigtet/panden med en hammer i et klammeri. Der er anført følgende objektive fund:

" Over venstre øjenbryn ses i panden et stjerneformet sår, som står åbent, så man kan se ind i knoglen. Et ben af såret måler 4,5 cm i længden - det andet ben måler 1,5 cm. i længden. "

Der har under sagen være dokumenteret blandt teleoplysninger og forevist fotos, herunder fotomapper anvendt ved fotokonfrontationer.

T2 er tidligere straffet ved

- dom af 24. september 2001 for overtrædelse af straffelovens § 293, stk. 1, § 291, stk. 1, § 285, jf. § 276, § 288, stk. 1, nr. 1, og færdselslovens § 118, jf. § 51, stk. 6, med fængsel i 6 måneder betinget mod 2 års prøvetid, heraf 1 år under tilsyn af Kriminalforsorgen.
- dom af 15. november 2001 for overtrædelse af straffelovens § 244, med en fællesstraf på fængsel i 7 måneder, der tillige omfattede dom af 24. september 2001, betinget med en prøvetid på 2 år, heraf 1 år under tilsyn af Kriminalforsorgen.
- dom af 6. februar 2002 for overtrædelse af straffelovens § 244, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 279, jf. til dels § 21, § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, § 293, stk. 1, jf. § 21, færdselslovens § 117, stk. 3, jf. § 53, stk. 3, § 117, stk. 5, jf. § 56, stk. 1, og § 63A, stk. 1, og § 118, stk. 1, jf. § 3,

stk. 1, med en fællesstraf på fængsel i 2 år som en fællesstraf, der tillige omfattede dom af 15. november 2001.

- dom af 21. august 2003 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, med fængsel i 14 dage. Løsladt den 9. januar 2004 med en prøvetid på 2 år under tilsyn af Kriminalforsorgen på vilkår. Reststraf 19 dage.
- dom af 3. februar 2004 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 260, nr. 1, samt § 293 A, til dels jf. § 21, jf. § 89, med fængsel i 3 måneder. Løsladt den 2. juni 2004 med 2 års prøvetid under tilsyn af Kriminalforsorgen på vilkår. Reststraf 30 dage.
- dom af 6. oktober 2005 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, med fængsel i 40 dage betinget mod en prøvetid på 1 år under tilsyn af Kriminalforsorgen og skal i tilsynstiden efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse undergive sig en godkendt alkoholbehandling samt skal i tilsynstiden efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse tage ophold i egnet hjem eller institution i indtil 6 måneder.

T1 er tidligere straffet senest ved

- dom af 19. december 2001 for overtrædelse af straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276, med betinget dom uden straffastsættelse.
- dom af 30. januar 2004 for overtrædelse af straffelovens § 260, nr. 1, § 261, stk. 2, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. til dels § 21, med fængsel i 5 år. Tiltalte blev frifundet for en påstand om udvisning.
- dom af 29. november 2004 for overtrædelse af straffelovens § 244 med fængsel i 30 dage.

T1 er prøveløsladt den 2. juni 2006 med 2 års prøvetid og en reststraf på 621 dage.

T3 er af betydning for sagen tidligere straffet ved

- dom af 21. august 2001 for overtrædelse af straffelovens § 244 med betinget fængsel i 30 dage.
- dom af 19. december 2001 for blandt andet overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, § 123, og § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 89, med en delvis betinget dom på 1 år og 2 måneder, hvoraf 8 måneder blev gjort betinget.

- dom af 30. januar 2004 for overtrædelse af straffelovens 260, nr. 1, § 261, stk. 2, § 285, stk. 1, jf. § 276, jf. til dels § 21, og § 288, stk. 1, nr. 1 med fængsel i 6 år. Dommen er en fællesstraf, der tillige omfatter den betingede del af dommen af 19. december 2001. Tiltalte blev fri-fundet for en påstand om udvisning.
- dom af 24. januar 2006, stadfæstet af Østre Landsret den 5. april 2006, for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer med fængsel i 40 dage.

T3 er prøveløsladt den 9. februar 2007 med 3 års prøvetid og reststraf på 745 dage.

Udlændingesservice har i udtalelse af 7. marts 2008 vedrørende **T1** blandt andet anført:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt en fællesstraf på 4-5 år.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T1 er tidligere straffet for anden kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af cirka 3 år og 4 måneder.

Pågældende har været varetægtsfængslet af en samlet varighed af 2 måneder.

Opholdsgrundlag og længde

T1 indrejste i Danmark den 15. januar 1996 (ifølge cpr-registret), hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den 29. september 1998 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Pågældendes opholdstilladelse i Danmark er senest den 11. august 2000 forlænget tidsubesgrænset.

Længden af **T1's** lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 15. januar 1996, hvor pågældende indgav ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T1 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i 8-9 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingesservice er af den opfattelse, at opholdets længde fører til, at betingelserne for en

eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, men mere end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen for overtrædelse af straffelovens § 288 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for **T1**, skal servicen bemærke følgende:

Ad § 26, stk. 1, nr. 1

Pågældende har sporadisk fulgt en skolegang i Danmark. Siden 16-17 års alderen har pågældende, når han ikke sad i fængsel, været løst tilknyttet det danske arbejdsmarked. Pågældende taler dansk og er medlem af fitnesscentre.

Ad § 26, stk. 1, nr. 2

Pågældende er ved godt helbred

Ad § 26, stk. 1, nr. 3

Pågældendes 3 søskende bor i Danmark

Ad § 26, stk. 1, nr. 4

En eventuel udvisning vil ikke have opholdsmæssige konsekvenser for herboende personer.

Ad § 26, stk. 1, nr. 5

Pågældende har ingen tilknytning til Slovakiet.

Ad § 26, stk. 1, nr. 6

Der vil ikke blive tale om dobbeltstraf ved tilbagevenden til Slovakiet.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Udlændingetjenesten skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EF-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Vi har ikke hermed taget stilling til, hvorvidt EU-reglerne i det konkrete tilfælde er til hinder for en udvisning.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-5 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn, kan Udlændingetjenesten tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet. ..."

Udlændingetjenesten har i udtalelse af 6. april 2008 vedrørende

T3 blandt andet anført:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 4-5 års fængsel.

Det er endvidere oplyst til sagen, at anklagemyndigheden finder, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

T3 er tidligere straffet for anden og lignende kriminalitet.

Pågældende har således tidligere afsonet frihedsstraf af en samlet varighed af cirka 4 ½ år.

Pågældende har været varetægtsfængslet af en samlet varighed af cirka 3 måneder.

Opholdsgrundlag og længde

T3 indrejste i Danmark den 14. april 1989, hvor han søgte asyl. Den pågældende blev den 21. juli 1989 meddelt opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 19. maj 2003 meddelt tidsubegrænset.

Længden af **T3's** lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 21. juli 1989, hvor pågældende blev meddelt opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

T3 har således - når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes - haft lovligt ophold i Danmark i cirka 18 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingenservice er af den opfattelse, at opholdets længde og karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen for overtrædelse af straffelovens § 288 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26-forhold

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold kan antages at gøre en beslutning om udvisning særlig belastende for **T3** skal servicen bemærke følgende:

Ad § 26, stk. 1, nr. 1

Pågældende indrejste til Danmark i 1987 og har gennemført en folkeskoleuddannelse i Danmark. Pågældende har haft forskellige jobs af kortere varighed. Pågældende taler, skriver og forstår dansk. Pågældende har deltaget i det danske foreningsliv.

Ad § 26, stk. 1, nr. 2

Pågældende er ved godt helbred.

Ad § 26, stk. 1, nr. 3

Pågældendes forældre og to søskende bor i Danmark. Pågældende har gennem 1½ år haft en dansk kæreste.

Ad § 26, stk. 1, nr. 4

En eventuel udvisning vil ikke have opholdsmæssige konsekvenser for herboende personer.

Ad § 26, stk. 1, nr. 5

Pågældende har ikke været i hjemlandet siden udrejsen i 1987. Pågældende taler tamilsk. Pågældende har en moster og en onkel på Sri Lanka.

Ad § 26, stk. 1, nr. 6

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T3 uden for de i § 7, stk. 1 og 2 (asylbegrundende forhold), nævnte tilfælde vil lide overlast i det land, hvor han efter udvisningen kan ventes at tage ophold, skal styrelsen bemærke, at styrelsen ikke efter de i sagen foreliggende oplysninger finder, at der er risiko for, at de pågældende vil blive udsat for særlige byrdefulde strafforanstaltninger ved tilbagevenden til Sri Lanka, eller for at T3 dér vil blive straffet for den samme lovovertrædelse, som han måtte blive dømt for i Danmark.

Styrelsen skal bemærke, at styrelsen ikke er i besiddelse af den for Sri Lanka gældende straffelov, men at dobbeltstraf ifølge forfatningen i Sri Lanka ikke er muligt.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 4-5 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1 nævnte hensyn, kan Udlændingetjenesten tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet...."

T2 har været mentalundersøgt. Af erklæring af 26. februar 2008 fra lægekonsulent, speciallæge i psykiatri, dr. med.

Person 4, Århus Universitetshospital Risskov, fremgår blandt andet, at tiltaltes intelligensniveau skønnes at svare til lettere mental retardering eller en tilstand ganske ligestillet hermed omfattet af straffelovens § 16, stk. 2. Der findes efter en lægelig vurdering ikke særlige omstændigheder, der efter straffelovens § 16, stk. 2, taler for at pålægge straf. Tiltalte bør ikke straffes. Der er ikke indikation for behandling under psykiatrien. Det findes mest formålstjenligt at foreslå, jf. straffelovens § 16, stk. 2, jf. § 68, 2. pkt., at tiltalte undergives langvarigt tilsyn af Kriminalforsorgen med almindelige vilkår og særvilkår om ubetinget behandling mod alkoholmisbrug og efter tilsynsmyndighedens bestemmelse en tids ophold i egent hjem eller institution.

Retslægerådet har vedrørende T2 i en udateret erklæring udtalt blandt andet følgende:

"...

Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet på grundlag af fremsendt materiale med Retspsykiatrisk erklæring af 26.02.08 fra speciallæge **Person 4**, Risskov, udtale, at **T2** ikke er sindssyg og ikke var sindssyg på tidspunktet for det påsigtede. Han var da påvirket af alkohol, men der er ikke holdepunkter for, at en abnorm tilstand udløst heraf har foreligget. Han er dårligt begavet, på grænsen til mentalt retarderet i lettere grad.

T2 har haft en belastet opvækst med skole- og adfærdsproblemer og har været indlagt i børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling, hvor man ikke fandt belæg for en ADHD-sygdom. Han har begrænset skolegang på forskellige institutioner, blandt andet i forbindelse med tvangsfjernelse som 10-årig. Han har tidligt været kriminel og har et mangeårigt misbrug af alkohol, som i perioder har været antabusbehandlet. Han har haft gavn af ophold i en institution under Kriminalforsorgen, og han har fået pension siden 2003. Han er blevet psykologisk undersøgt talrige gange og fundet umoden og dårligt begavet og med få ressourcer.

Ved den aktuelle ambulante observation findes **T2** præget af sin dårlige begavelse med dårligt overblik og begrænset hukommelse. Han kan beskrive angst og depressionssymptomer samt impulsstyret adfærd, især når han er påvirket af alkohol. Han synes at have indsigt i eget behov for langvarig socialpædagogisk støtte og tilsyn. Han vurderes at have behov for langvarigt tilsyn samt behandling mod alkoholmisbrug.

Retslægerådet finder herefter, ud fra en helhedsvurdering, at **T2** mest sandsynligt er omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, som værende mentalt retarderet. Skulle dette ikke være tilfældet, er han under alle omstændigheder omfattet af straffelovens § 69 på grund af umodenhed, dårlig begavelse og personlighedsforstyrrelse, muligvis begrundet i specifikt organisk hjerneskade. Uagtet usikkerheden vedrørende den strafferetlige indplacering, skal Retslægerådet, som mest formålstjenlige foranstaltning, jævnfør straffelovens § 68, 2. pkt., hvis han findes skyldig, anbefale, at **T2** undergives dom til anbringelse i institution for personer med vidtgående psykiske handicap.

..."

T2 har om sine personlige forhold oplyst, at han var glad for at være på **Institution 1**. Hvis han får en dom med tilsyn af Kriminalforsorgen, er han indstillet på at følge Kriminalforsorgens anvisninger, uanset opholdssted. Han vil samarbejde med Kriminalforsorgen og er villig til at indgå i alkoholistbehandling.

T1 har som sine personlige forhold oplyst, at han kom til Danmark sammen med sin far. Han mener det var før 1996, og at det nærmere var i 1994. Han har intet at gøre med sin far i dag. Han bekendt bor faderen i Spanien. Han har ikke særlig meget kontakt til sin mor, der er gift og bor i Tyskland. Han har 3 søskende i Danmark, som han har en del at gøre med. Han ved ikke, om han har familie i Slovakiet. Han har ikke haft kontakt med familie i Slovakiet, siden han kom til Danmark. Han taler kun ganske lidt slovakisk og kan hverken læse eller skrive det. Han taler og skriver kun dansk.

T3 har om sine personlige forhold oplyst, at det er rigtigt, at han har en moster og onkel på Sri Lanka. Han er imidlertid kun i

kontakt med dem i forbindelse med højtiderne, og han har aldrig besøgt dem. Han kan godt tale lidt tamilsk, men er langt bedre til dansk.

Erstatningskrav

F3 har påstået sig tilkendt erstatning på 2.000 kr. for kontantbeholdningen i tasken i forhold 4 samt erstatning for svie og smerte for 8-9 dage og har taget forbehold for yderligere erstatning.

Forsvarerne for de tiltalte **T1** og **T3** har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Bistandsadvokaten for **F1** har taget forbehold for erstatning.

Bistandsadvokaten for **F2** har taget forbehold for krav om erstatning for svie og smerte, eventuelt varigt mén og tingsskade.

Anklagemyndigheden har på vegne Codan nedlagt påstand om erstatning vedrørende forhold 2 på 239.257 kr. for tingsskade.

Forsvarerne for de tiltalte har bestridt såvel erstatningspligten som kravets størrelse.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende skyldsspørgsmålet:

Vedrørende forhold 1:

Ved **T1's** erkendelse og hans og **F1's** forklaringer er det bevist, at **T2** er skyldig i dette forhold i overensstemmelse med tiltalen.

Vedrørende forhold 2:

Efter **T2's** erkendelse og forklaring sammenholdt med det, som vidnerne **F1** og **F2** har forklaret, lægges det til grund, at **T2** sammen med to andre personer på tid og sted som nævnt i tiltalen begik røveri overfor **F2** og frihedsberøvede ham, idet de tvang ham med på en længere køretur i **T2's** bil. Det lægges videre til grund, at forløbet strakte sig over flere timer, og at **F2** under hele forløbet var alene over for de tre gerningsmænd.

Efter bevisførelsen, herunder teleoplysningerne og forklaringerne fra **T2**, der støttes af det, vidnerne **V1** og **Vidne 2** har forklaret, og tillige i nogen grad af det vidnerne **F2** og **F1** har forklaret, findes det efter en samlet vurdering og uanset at

vidnerne **F1** og **F2** ikke har kunnet udpege **T1** på et ikke særligt vellignende ældre foto eller i retten, ubetænkeligt at lægge til grund, at det var de tiltalte **T1** og **T3**, der var **T2's** medgerningsmænd. Det er efter bevisførelsen, herunder **F2** og **T2's** forklaringer, bevist, at **F2** under røveriet blev frataget 2 mobiltelefoner, et TV, mindst 1 computer, et højttaleranlæg, nogle kontanter fra henholdsvis en pung og en sparebøsse samt dankort og benzinkort. Det er efter bevisførelsen ikke med den fornødne sikkerhed godtgjort, at **F2** blev frataget andre effekter.

Efter **F2's** forklaring, der støttes af indholdet af politiattesten, og til dels af **T2's** forklaring, findes det i tilstrækkelig grad godtgjort, at **F2** under forløbet, både før og efter køreturen, blev udsat for vold i form af spark og flere slag, herunder med knytnæve og med rørtang. Der findes efter bevisførelsen ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse det for bevist, at **F2** blev slået med en hammer.

Det lægges efter **T2's** og **F2's** forklaringer videre til grund, at **F2** under hele forløbet blev udsat for trusler, dels verbalt, herunder ved trusler om, at han ikke ville overleve, og dels ved den i situationen, som den udviklede sig, liggende alvorlige trussel om (yderligere) øjeblikkelig voldsudøvelse. Det lægges herved til grund, at **F2** blev truet med henblik på at udlevere penge, og at han blev truet til at udlevere pinkoder til dankort og benzinkort, som herefter blev benyttet af de tiltalte under køreturen. Det findes endvidere ved **F2's** forklaring bevist, at han blev truet med en skruetrækker.

Efter **T2's** og **F2's** forklaringer findes det godtgjort, at **F2** under forløbet mod sin vilje blev tvunget med på en køretur, der varede i hvert fald ca. 1 time, og hvorunder de tiltalte hævdede på **F2's** dankort og tankede benzin ved brug af **F2's** benzinkort, i begge tilfælde ved brug af rette kode, ligesom de kørte til Horsens. Det lægges til grund, at de tiltalte efter køreturen fortsatte den voldelige og truende adfærd over for **F2** på hans bopæl.

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at voldsudøvelsen og truslerne over for **F2** begyndte, umiddelbart efter de tre tiltalte var blevet alene med **F2** på vidnets bopæl. Det lægges videre til grund, at alle de tiltalte var med til at lede efter ting hos **F2** og til at bære de medtagne effekter ud i **T2's** bil, ligesom de alle tre fik del i de penge, som blev frataget vidnet. Det lægges endvidere til grund, at det var **T2**, der var den mest aktive, herunder med hensyn til voldsudøvelse og trusler, men at også **T1** udøvede vold mod **F2** og truede ham, ligesom han i et vist omfang instruerede **T2**. Efter **T2's** forklaring lægges det yderligere til grund, at de medtiltalte umiddelbart efter deres ankomst til **F2's** bopæl instruerede **T2** om at kalde dem ved andre navne.

Efter en samlet vurdering finder retten under de anførte omstændigheder, at forholdet i det hele må anses for begået af de tiltalte i forening, omend der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anse det for bevist, at der forud var indgået en udtrykkelig fælles aftale herom. Den omstændighed, at T3's aktive medvirken muligt har været begrænset, findes under de ovenfor anførte omstændigheder ikke at kunne føre til et andet resultat for hans vedkommende.

I det omfang, det er beskrevet, findes de tiltalte herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og § 261, stk. 2.

Vedrørende forhold 3:

Ved T2's erkendelse, der støttes af de i øvrigt foreliggende oplysninger, er det bevist, at T2 er skyldig i dette forhold i overensstemmelse med tiltalen.

Vedrørende forhold 4:

Det lægges efter bevisførelsen, herunder navnlig F3's forklaring, der støttes af politiattestens indhold, til grund, at vidnet på tid og sted som anført i tiltalen var udsat for røveri begået af flere end tre personer i forening. Det lægges herved til grund, at vidnet blev slået og sparket i ansigtet og på kroppen, og at han blev frarøvet en taske med ca. 2.000 kr. Der er efter bevisførelsen ikke grundlag for at antage, at gerningsmændene tillige fratog vidnet en mobiltelefon.

Efter bevisførelsen, herunder især oplysningerne om sammenstødet mellem F3 og T1 på diskotek Crazy Daisy nytårsaften, og F3's forklaring, herunder hans sikre genkendelse af T1 og hans forklaring om gerningsmændenes henvisning til episoden nytårsaften, findes det med tilstrækkelig sikkerhed godtgjort, at T1 var den ene af gerningsmændene.

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at T3 var sammen med T1 på diskotek Crazy Daisy nytårsaften. Det lægges videre efter F3's forklaring til grund, at vidnet og T3 flere gange forud for røveriet havde været i kontakt med hinanden i forbindelse med vidnets levering af pizzaer på tiltaltes kærestes adresse i Horsens. Retten lægger ved bedømmelsen endvidere vægt på oplysningerne om de mobiltelefoner, der blev fundet på T3's adresse, og disses forbindelse dels til det telefonnummer, der blev oplyst ved afgivelsen af den pizzabestilling, som F3 var ude for at levere, da han blev overfaldet, og dels til Tlf. nr. 1, der blev registreret på sendemast ved Horsens den 1. januar 2008 kl. 16.08.56. Endvidere indgår i rettens bedømmelse F3's forklaring om, at gerningsmændene

ne forlod stedet i en sort Golf, hvis registreringsnummer han mente begyndte med **Reg. nr. 1**, og oplysningerne om, at **T3's** bror på gerningstidspunktet var registreret ejer af en VW Golf med **Reg. nr. 2**, som i Polsas er registreret som sort.

På den anførte baggrund og under hensyn til **F3's** forklaring om, at den ene af gerningsmændene var tamil, finder retten det efter en samlet vurdering med tilstrækkelig sikkerhed godtgjort, at **T3** var én af gerningsmændene.

Efter omstændighederne ved røveriet, herunder at **F3** må anses for lokket til stedet, den nære tidsmæssige sammenhæng med uoverensstemmelserne aftenen og natten i forvejen på diskotek Crazy Daisy, og **F3's** forklaring om, at gerningsmændene henviste til disse uoverensstemmelser, lægges det til grund, at forholdet blev begået efter gerningsmændenes fælles forudgående aftale.

I det anførte omfang findes **T1** og **T3** herefter skyldige i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Vedrørende sanktionsspørgsmålet:

T2 har således overtrådt straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 261, stk. 2, § 288, stk. 1, nr. 1, samt våbenbekendtgørelsens § 43, stk. 4, jf. § 14, stk. 1, nr. 10.

Der er efter de lægelige oplysninger ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for anse **T2** for omfattet af straffelovens § 16, stk. 2, men det lægges til grund, at han under alle omstændigheder er omfattet af straffelovens § 69 på grund af umodenhed, dårlig begavelse og personlighedsforstyrrelse.

For at forebygge nye lovovertrædelser og da mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anses for tilstrækkelige, skal **T2** som mest formålstjenlige foranstaltning, jf. straffelovens § 69, jf. § 68, 2. pkt., anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

T1 straffes efter straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, med fællesstraf på fængsel i 4 år, der tillige omfatter reststraffen på 621 dage efter prøveløsladelsen den 2. juni 2006, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Retten har herved navnlig lagt vægt på forholdenes alvorlige karakter og tiltaltes forstraffe, herunder dommen af 30. januar 2004, hvor han er idømt en langvarig fængselsstraf for ligartet kriminalitet

Vedrørende påstanden om udvisning bemærkes følgende:

Indledningsvis bemærkes, at tiltalte ved dommen af 30. januar 2004, hvor han blev idømt fængsel i 5 år, blev frifundet for påstanden om udvisning, og det fremgår af dommen, at der herved var lagt særlig vægt på hans helt specielle personlige forhold.

Ved vurderingen lægger retten vægt på oplysningerne om tiltaltes personlige forhold, herunder om varigheden af hans ophold i Danmark, om at han ingen tilknytning eller kontakt har til Slovakiet, om at han kun taler slovakisk i meget begrænset omfang og om hans familiemæssige forhold, herunder at hans tre søskende bor i Danmark.

Efter en samlet vurdering finder retten, at der foreligger så afgørende hensyn, der taler imod udvisning, at dette bør undlades trods karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet og tiltaltes forstraffe, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. stk. 1. Han frifindes derfor for påstanden om udvisning.

T3 straffes efter straffelovens § 261, stk. 2, og § 288, stk. 1, nr. 1, med fællesstraf på fængsel i 4 år, der tillige omfatter reststraffen på 745 dage efter prøveløsladelsen den 9. februar 2007, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Retten har herved navnlig lagt vægt på forholdenes alvorlige karakter og tiltaltes forstraffe, herunder dommen af 30. januar 2004, hvor han er idømt en langvarig fængselsstraf for ligeartet kriminalitet. Der er endvidere taget hensyn til, at denne tiltalte må anses for at have været noget mindre aktiv i forhold 2, end de medtiltalte.

Vedrørende påstanden om udvisning bemærkes følgende:

Det lægges til grund, at tiltalte kom til Danmark som 4-årig og har haft lovligt ophold i Danmark efter fradrag af den i udlændingelovens § 27, stk. 5, nævnte periode i ca. 18 år. Han har ikke været i hjemlandet siden 1987 og må anses for at have ringe tilknytning dertil og taler kun i begrænset omfang sproget. Tiltaltes forældre og søskende samt kæreste gennem 1½ år bor i Danmark, hvor tiltalte har gennemført skoleuddannelse. De anførte forhold findes efter en samlet vurdering, uanset grovheden af den begåede kriminalitet og tiltaltes forstraffe, at tale afgørende imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. § 26, stk. 1. Han frifindes derfor for påstanden om udvisning.

Vedrørende de nedlagte erstatningspåstande:

Da de foreliggende oplysninger er ufuldstændige, tages de nedlagte erstatningspåstande efter retsformandens bestemmelse ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1, jf. § 991, stk. 4.

T1 har været frihedsberøvet siden den 10. januar 2008.

T3 har været frihedsberøvet siden den 9. januar 2008.

T2 har været frihedsberøvet siden den 19. december 2007.

Thi kendes for ret:

T1 straffes med fællesstraf på fængsel i 4 år.

T3 straffes med fællesstraf på fængsel i 4 år.

T2 skal anbringes i institution for personer med vidtgående psykiske handicap. Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

De tiltalte skal betale de sagsomkostninger, der vedrører dem hver især, herunder salær til egen forsvarer. De tiltalte skal i fællesskab betale de sagsomkostninger, der angår sagens forhold 2. De tiltalte T1 og T3 skal i fællesskab betale de sagsomkostninger, der vedrører forhold 4.

Dommer